

David, perito pollice millies
 Pulsare dulcem quem stupuit chelyn
 Jordanis auritos liquores
 Coeruleâ cohibens habenâ,
 Jam non eburnum tendere barbiton
 Velit, jaceret pulchra silentibus
 Testudo chordis, organisque
 Grandifonos sociaret hymnos.
 Quem singulari non simulas, decor
 Sacrariorum, prodigio sonum?
 Quid non stupendâ temperatæ
 Arte leves imitantur auræ?
 Si supplicantes terrigenæ Deum
 Ingentem adorant, qui vaga syderum
 Chrystalla frænat, despicitque
 Sub pedibus reboare fulmen;
 Tu grandiori pectora detonans
 Sonore terres, tu numero gravi
 Refers potestatem tremendo
 Cuncta supercilio moventis.
 Si gloriosis Relligio sacra
 Contaminatam cladibus hærefim
 Prostravit, errorisque cœci
 Tartareos domuit furores,
 Orcique gentes faucibus eruit;
 Te laureatos non humili metro
 Christi retractantem triumphos
 Densum humeris bibit aure vulgus.
 Si mortuorum discruciantibus
 Delicta flammis parva piantium
 Lenimus æstus, præcocemque
 Solliciti miseris precamur
 Felicitatem; tu miserabiles
 Fingis dolores; vota que tristia,
 Ægrasque lamentationes
 Lugubribus simulas querelis.
 Quid organorum non poterunt soni?
 Divina Gallis organa foeminis
 Audita mortales potenti
 Illecebrâ rapuere sensus;